

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **JUDr. P. P.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 1, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. P. K.**, zastoupen JUDr. Ivou Kuckirovou, advokátkou se sídlem Bašty 413/2, Brno, **II) CETIN a.s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2. 2019, č. j. MMB/00056805/2018, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2020, č. j. 62 A 48/2019 – 126,

takto:

- I.** Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II.** Osobě zúčastněné na řízení I) **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 30. 3. 2020 doručena kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení I) (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku, kterým Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí, kterým stavební úřad stěžovateli vydal územní rozhodnutí o umístění novostavby bytového domu v k. ú. Bohunice. Dle krajského soudu je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť správní orgány dospěly k nesprávnému závěru, že stavba má být umístěna v proluce. V důsledku tohoto pochybení rezignovaly na povinnost zkoumat, zda stavba bude zásadně měnit stávající účel a intenzitu využití území, jak požaduje příslušný územní plán (s výjimkou mj. staveb v proluce).

II.

[2] Stěžovatel ke kasační stížnosti připojil návrh na přiznání odkladného účinku. Újmu spatřuje stěžovatel v tom, že vede v současné době stavební řízení, v němž již vynaložil nemalé náklady a jeho „zmražení“ by mohlo vést k nepoužitelnosti stávajících závazných stanovisek a jejich novému vypracování. Již samotná prodleva se stavbou je pak taktéž výraznou újmu.

[3] Žalobce s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Uvádí, že stěžovatel nemá jiný motiv než pokračovat ve stavebním řízení, třebaže bylo zrušeno územní rozhodnutí. Tím v podstatě říká: „Já jsem vrazil peníze do projektu a ostatních dokladů, územní rozhodnutí sice nemám, ale dům tam chci, ať se to sousedům líbí nebo ne“. Náklady by stěžovatel mohl mít mnohem nižší, kdyby před zahájením projektu o věci se sousedy komunikoval. K újmě stěžovatele žalobce dodává, že projekt už nepochybně existuje a případné náklady na vypracování nových závazných stanovisek nejsou dramatické.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

III.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno.

[6] Pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, v jehož případě účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2006, sp. zn. IV. ÚS 581/06: *Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*).

[7] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[8] Soud proto přistoupil k hodnocení újmy, která by v případě nepřiznání odkladného účinku stěžovateli hrozila. Tato újma spočívá výhradně ve zdržení stavebního řízení,

v jehož důsledku by bylo nutné znovu obstarat některá závazná stanoviska a pozdržet realizaci stavby, a ve vynaložení nákladů s tím spojených. To vše ovšem za předpokladu, že by kasační stížnost byla shledána důvodnou.

[9] Ačkoliv snahu stěžovatele získat stavební povolení pro svůj záměr v co možná nejbližší době lze pochopit, tvrzenou újmu nelze hodnotit jinak než jako újmu bagatelní. Výkonem napadeného rozsudku nedojde k žádnému nevratnému či obtížně zhojitelnému bezprostřednímu zásahu do práv stěžovatele. Jedná se v podstatě pouze o zachování stávajícího *statu quo*. V takových případech ovšem není namístě prostřednictvím mimořádného institutu odkladného účinku prolamovat právní moc rozsudku krajského soudu.

[10] Pokud by kasační soud odkladný účinek kasační stížnosti přiznal, mohlo by naopak dojít k obtížně řešitelné situaci, že bude vydáno stavební povolení a započata realizace stavby, ačkoliv příslušné rozhodnutí o jejím umístění bylo krajským soudem pro nezákonnost pravomocně zrušeno. To by mohlo vést nejen k narušení zájmů chráněných stavebním zákonem, ale též k zásahu do práv územním řízením dotčených osob, tedy zejména vlastníků sousedních nemovitostí, a vyvolat tak nepoměrně větší újmu, než je újma stěžovatele spojená s tím, že musí strpět zdržení stavebního řízení a realizace stavby.

IV.

[11] Jelikož skutečnosti tvrzené stěžovatelem neosvědčují, že by výkon napadeného rozsudku znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1010414120.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

